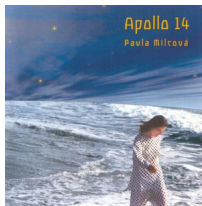


Dnes pro vás mám dvě rady.



První: Pokud se k vám dostane nové CD Pavly Milcové Apolla 14, nepouštějte si ho jako podkreslující muziku k jiné práci, při jízdě v autě nebo během akce s přáteli (já to udělal). Byli byste zklamáni. Tahle muzika vám rozhodně nevytvoří žádanou kulisu. Bude vás totiž každou chvíli provokovat a rušit. Občas svými tichými pasážemi, jindy silným nástupem nástrojů nebo třeba Pavliným výjevem. Tudy opravdu ne. Druhá: Pokud se k vám dostane nové CD Pavly Milcové Apolla 14, pohodlně se posadte nebo si lehněte a pusťte z hlavy jiné věci. Obklopí vás bohatě a přitom účelně i hravě aranžovaná muzika s neotřelými, vážnými i rozvernými texty. Připravíte si třičtvrtěhodinku, která vás nabije energií a naladí do pohody.

O čem to tu vlastně píšu? O třetím CD jedné z nejvýraznějších písničkářek české hudební scény Pavly Milcové, které vyšlo letos v létě pod hlavičkou BMG.

Nechtějte po mě, abych muziku z Apolla 14 zasadil do určitého jasně nazvaného šuplíku. Takhle kdybych měl k dispozici celý sekretář, to by snad šlo. Na jedno šuple bych napsal folk, na další rock a následovaly by dance, muzikál, lidovka, pop, jazz, country? Myslím, že bych ale ani s tím sekretářem neuspěl. Většinou totiž neplatí, že by byla i písnička věrná jednomu stylu. Hned při první písni *Červené Jablčko* bych tak asi otevíral lidovku, folk a rock a ještě bych si nebyl úplně jistý, zda jsem se nespletl.

Nechme tedy hudební žánr stranou a spokojme se s tím, že jde o velmi zajímavou muziku, která drží i přes výše zmíněný žánrový pelmel výborně pohromadě. Tmelí ji totiž hudební hravost, nadhled a výborné aranže, které propojují muziku s texty do jednoho pestrého celku. Občas se mi při poslechu CD vybavila asociace s Mike Oldfieldem nebo Suzanne Vega. Tím nemyslím, že by šlo přirovnat určitou píseň, jako spíš podobné hudební cítění a chuť experimentovat. Z dalších našich muzikantů bych podobný přístup hledal asi nejvíce u Vlasty Redla.

Když už tu tak polemizuji nad hudbou na albu Apolla 14, hodí se také připomenout, kdo za ni může. Pavla Milcová zde vystupuje především jako autorka a zpěvačka. Některé melodie a většinu nástrojů má na svědomí Peter Binder, který už z Pavlou spolupracoval také na předešlém CD. Představuje se zde v kombinaci jednotlivých nástrojů a zvuků jako opravdový hudební mág (možná proto ta asociace s Oldfieldem). Jediným hostem je pak na smyčcové nástroje Stano Palúch. Studiové zpracování celé nahrávky má na svědomí opět Peter Binder a opravdu se mu povedlo. Pokud po mě někdo bude chtít příklad výborně zvukově sesazeného CD, vím kam sáhnout.

Z předešlých řádků by se mohlo zdát, že hlavní podíl na dojmu z CD má Peter Binder a Pavla Milcová se tak trochu veze. Tak to ale rozhodně není. Pavla svým zpěvem vdechla do propracované muziky ten pravý život. Hlas navíc nepoužívá jen pro prostou reprodukci textů, ale i jako další hudební nástroj, když svými vokály, výjevy a dovětky výrazně podporuje náladu, která z písní jde. Samotné texty jsou pak téměř výlučně jejím dílem. Výjimku tvoří dvě lidovky a jedna převzatá píseň od Irvinga Berlina. Je tedy jasné, že na CD uslyšíte i angličtinu. Nejde ale jen o tento případ. Pavla Milcová přidala ještě sama další dva anglické texty. Zatímco minulé Pavlino CD na mne působilo po textové stránce poměrně introvertně, Apollo 14 je daleko otevřenější. Písně vážné zde střídají rozverně. Zaujal mě Pavlin nadhled, kterým i vážná témata dokáže odlehčit. Někdy tak činí různými dovětky, které byste v tištěném bookletu marně hledali, jindy je lehké odlehčení přímo v textu.

Např. píseň *Lásko, otevři!* začíná verši o touze:

*Lásko už mi vyjdi ze mraků
otevři se zázraku
a budeme tomu říkat: obyčejné věci
na které navazuje známý slogan, který známe v úplně jiném kontextu:
A není mne, sloužím všem*

Kromě samotného poslechu doporučuji přečíst si i texty přímo z bookletu. Na něm jsou uvedeny bez členění do slok a refrénů ve volném textu a často tak vynikne jednak samotná myšlenka a zároveň vás o to víc pobaví různé dovětky, které jsou součástí písně, ale samotný text je neobsahuje.

Obal CD pak přesně vystihuje náladu písní. V jeho motivech se mísí vážno s radostí a vše odlehčují drobné kresby Pavly Milcové. Kromě textů v něm najdete všechny faktické údaje o CD a navíc ještě několik dalších veršů a poděkování autorky. Nevím, zda vás má recenze na CD Apollo 14 navnadí nebo odradí. Jde určitě o jeden z nejzajímavějších českých hudebních počinů tohoto roku a myslím, že i za hranicí žánrů, kterým se Folktime převážně věnuje. CD vás může svou originalitou a nepřímocarostí silně upoutat, ale i odradit. Například mě při každém poslechu přináší radost a mám ho pro sebe určitě za jednoho z hlavních kandidátů na desku roku

Pavla Milcová, Apollo 14, 2003, BMG - Červené Jablčko, Apollo 14, Lásko otevři!, Čí to husličky, Žabka oranžová, Pan Tečka, Poco, Je daru, Launderette, Život na zemi, Taxikářův smysl pro humor, Půjdem se projít, It's a lovely day today